

عنوان مقاله:

ارزیابی فعالیت ضدقارچی و ضدباکتریایی اسانس های کاکوتی کوهی، آویشن باغی و رزماری علیه برخی از پاتوژن های قارچی و باکتریایی آبزبان

محل انتشار:

مجله زیست شناسی جانوری تجربی، دوره 11، شماره 3 (سال: 1401)

تعداد صفحات اصل مقاله: 12

نویسندگان:

فریدون حسنی - دکتری، بهداشت آبزبان، دانشکده دامپزشکی، دانشگاه شهید چمران اهواز، اهواز، ایران

طاهره عیباوی - دکتری، بهداشت آبزبان، دانشکده دامپزشکی، دانشگاه شهید چمران اهواز، اهواز، ایران

علی طاهری میرقائد - استاد، گروه بهداشت و بیماری آبزبان، دانشکده دامپزشکی، دانشگاه تهران، تهران، ایران

رحیم پیغان - استاد، گروه علوم درمانگاهی، دانشکده دامپزشکی، دانشگاه شهید چمران اهواز، اهواز، ایران

مجتبی علیشاهی - استاد، گروه علوم درمانگاهی، دانشکده دامپزشکی، دانشگاه شهید چمران اهواز، اهواز، ایران

خلاصه مقاله:

استفاده گسترده و طولانی مدت از ترکیبات شیمیایی باعث می شود میکروارگانیسم ها با مواد ضد میکروبی که علیه آن ها به کار برده می شود، توانایی سازگاری پیدا کرده و از تاثیر داروها کاسته و در مقابل میکروب ها مقاوم شوند. اسانس های گیاهی به عنوان ترکیبات ضد میکروبی و ضدقارچی در شاخه های داروشناسی، میکروب شناسی و پزشکی مورد مطالعه قرار گرفته اند. در این پژوهش تاثیر اسانس گیاهان کاکوتی کوهی (*Ziziphora clinopodiodes*)، آویشن باغی (*Thymus vulgaris*) و رزماری (*Salvia rosmarinus*) علیه پاتوژن های قارچی شامل اسپریژیلوس فومیگاتوس، اسپریژیلوس نایجر، اسپریژیلوس فلاووس، گونه ساپروولگنیا، گونه فوزاریوم و باکتریایی برای استریپتوکوکوس اینیایی، استریپتوکوکوس میتیس، لاکتوکوکوس گارویه، برسینیا راکری و آنروموناس هیدروفیلا مورد مطالعه قرار گرفت. ارزیابی فعالیت ضدقارچی و ضدباکتریایی از روش رقت سازی در لوله برای تعیین حداقل غلظت مهارکنندگی رشد (MIC)، حداقل غلظت باکتری کشی (MBC) و قارچ کشی (MFC) استفاده شد. براساس نتایج، در بررسی MIC و MFC بیش ترین خاصیت ضدقارچی مربوط به اسانس آویشن باغی علیه اسپریژیلوس فومیگاتوس ($0.223/0 \pm 0.15/0$ و $0.46/0 \pm 0.3/0$ میکرولیتر بر میلی لیتر) و کم ترین خاصیت قارچ کشی مربوط به اسانس رزماری علیه اسپریژیلوس نایجر ($0.66/1 \pm 0.72/0$ و $0.33/3 \pm 0.44/1$) به دست آمد و با سایر تیمارها اختلاف معنی دار بود ($0.05/0 >$). برطبق نتایج حاصل از بررسی MIC و MBC کم ترین غلظت به دست آمده علیه باکتری ها مربوط به اسانس کاکوتی کوهی علیه استریپتوکوکوس میتیس ($0.11/0$ و $0.16/0 \pm 0.05/0$ میکرولیتر بر میلی لیتر) به دست آمد که با مقادیر اسانس رزماری اختلاف معنی دار بود ($0.05/0 >$). براساس این مطالعه اسانس های کاکوتی کوهی، آویشن باغی و رزماری قابلیت استفاده جهت کنترل و پیش گیری از بیماری های قارچی و باکتریایی آبزبان را دارا می باشند.

کلمات کلیدی:

آبزبان، باکتری، پاتوژن، قارچ، گیاهان دارویی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1852007>

